

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

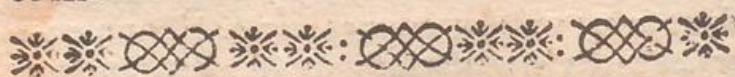
Coloniae Agripp., 1623

Medit. 14. De Christi ad Annam deductione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

ad passionis tempus: tum deinde reliquerunt. Sic parentes, amici, & huius mundi bona seruiunt tibi dum viuis; vbi ministri mortis te circumdederint, diffugient omnes. Discamus ergo non collocare spem in hominibus aut rebus humanis, sed in solo Deo, constantissimo & fidelissimo amico.

7. Ij discipulis sunt similes, qui seruiunt Christo tantisper, dum res bene fluunt, neque vlla molestia aut tædio afficiuntur: vbi verò tentatio exoritur, aut necesse est commoditates & suam voluntatem relinquere, aut pati quicquam in obsequio Christi, subito se retrahunt, & illum destituunt.

MEDITATIO XIV.
DE CHRISTI AD ANNAM
DEDUCTIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- I. *Christus cum ad Annam duceretur, secutus est à longè Petrus, & alius discipulus, notus Pontifici.*
- II. *Pontifici interroganti de doctrina, & Discipulis, respondit, se palam locutum, & auditores roget.*
- III. *Hoc audito, Vnus ministrorum dedit ei alapam, dicens: Sic respondes Pontifici? &c. atque ita Annas ligatum misit ad Caipham?*

FIGV-

FIGVRA.

CVM Michæas vera diceret Regi Achab, surgens Sedechias pseudopropheta, inflixit illi alapam increpans etiam quod ita locutus esset. *3. Re. 22.*

PROPHETIÆ.

Dedit percutienti se maxillam, saturabitur opproprijs. *Thren. 3.*

Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam. Iob 16.

DOCUMENTA.

1. **L**igant & trahunt ignominiosè Christū ad Annam, vbi calumnijs & iniurijs opprimatur, qui cum sub obedientia viuunt, superioris iussa suæ voluntati accommodant, aut efficiunt, vt Superior ad ipsorum imperfectiones conuiuiat.
2. Christi doctrinam cum Anna excutiunt, vt illam calumnientur: qui inquirunt & iudicant de superiorum iussis: rectene præcipiatur an secus, neque simpliciter id quod iubentur faciunt.
3. Non est tristitiæ causa, aliorum de nobis minus recta existimatio, modò ne accuset nos conscientia. Nam & Christus ipsa veritas & sapientia, calumniam passus est.
4. Si quando per errorem aliquem aut peccatum à Christo discedamus, curādum vt quā primum ad ipsum per pœnitētiā redeamus, atque de iure integro statuamus sequi illum vsque ad finem,

ad finem, quod Petrus & Ioannes fecerunt.
 5. Christus à discipulis interrogatus, cum laudes, quibus illos admodum predicaret non haberet, tacere maluit: Sic nobis cordi debet esse, quin etiam defendi proximi fama, vt nihil de illis loquamur, nisi quod ad illorum commendationem, aliorum fructum pertinere possit.

6. Calumniatoribus modestè respondendum curandumque vt alij potius quàm nos, rerum nostrarum sint testes, vtque nos vita nostra non lingua defendat, & claudat ora hominum impudentium, quorum exempla hic videmus in Christo.

7. Qui in nos quocunque modo peccant, possumus admonere de suo errore & peccato, sine ira tamen & impatientia, amoto peccato: sic & nostri sermonis benignitate, corda eorum emolliamus, iram extinguamus potius, quam excitemus.

8. Christo in facie damus alapam, cum vt alicui mortalium placeamus, aut certè ne displiceamus, vel malum admittimus, vel omitimus bonum, quod ad honorem Dei, aut proximi adiumentum pertinebat.

9. Tunc item percutimus diuinum os Iesu, cum non audire, non accipere volumus veritatem, quam ille nobis per sanctas inspirationes tacitè loquitur. Item cum agrè ferimus aut contemnimus admonitiones, & bo-

nas Patrum aut Superiorum cohortationes: quia ipsi in nobis regendis vicem Dei obtinent.

MEDL